

A Fővárosi Ítéltábla a Jávor és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Jávor Béla ügyvéd) által képviselt felperes neve született felperes leánykori neve (felperes címe) felperesnek, a Baldóciné dr. Csorba Ibolya ügyvéd által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen élettársi közös vagyon megszüntetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2012. május 15. napján meghozott 25.P.21.963/2009/80. számú ítélete ellen a felperes részéről 81. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja.

A felperest megillető megváltási árat 10.640.000 (Tízmillió-hatszáznegyvenezer) forintra felemeli.

Az ingatlan árverési értékesítése esetén a legkisebb árverési vételárból a felperesnek járó vételárat 10.640.000 (Tízmillió-hatszáznegyvenezer) forintra felemeli, az alperest megillető vételárat 13.240.000 (Tizenhárommillió-kétszáznegyvenezer) forintra leszállítja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 2012. június hó 1. napjától kezdődően a megváltási ár kifizetéséig minden hónap 10. napjáig esedékesen havi 36.000 (Harminchatezer) forint többlethasználati díjat.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2012. június 11. napjától 2012. november 11. napjáig terjedő időszakra lejárt 216.000 (Kétszáztizenhatezer) forint többlethasználati díjat és annak 2011. szeptember 11. napjától a kifizetésig a mindenkori, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű évi kamatát.

Az alperes által fizetendő elsőfokú perköltséget 126.670 (Százhuszonhatezer-hatszázhetven) forintra felemeli.

Az állam javára, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására fizetendő elsőfokú eljárási illetékből a felperes fizetési kötelezettségét 280.200 (Kétszáznyolcvanezer-kétszáz) forintra leszállítja, az alperesét 305.400 (Háromszázötözezer-négyszáz) forintra felemeli.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseit helybenhagyja.

A felperest és az alperest személyenként 104.000 (Száznégyezer) forint fellebbezési illeték megfizetésére kötelezi az állam javára a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására.

A felek a fellebbezési eljárásban felmerült további költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felek 1989. évtől 2003 októberéig élettársi kapcsolatban éltek. Az együttélés alatt a felperes megvásárolta a **b.-i Z.** utcai bérlakását, és a felek adásvétel jogcímén, azonos arányú közös tulajdonként megszerezték az **ü.-i R.** utca 0100/122 helyrajzi számú ingatlant (továbbiakban: ingatlan), amelyen építkezésbe fogtak. A telken felépült az alapincézett, tetőteres, összesen 70 m² lakószintű lakóépület és egy 39,15 m² térmértékű külön álló kis épület. Az életközösség megszűnése után az alperes az ingatlanon további beruházásokat végzett.

A felperes többször módosított végleges keresetében az azonos szerzési arány alapulvételével kérte az élettársi közös vagyon megosztását, az ingatlan közös tulajdonának megszüntetését. Kérte, hogy a bíróság elsődlegesen 11.940.000 forint megváltási ár ellenében adja tulajdoni hányadát az alperes tulajdonába, másodlagosan rendelje el az ingatlan árverési értékesítését. 2005. augusztus 18. napjától kezdődően használati díj és késedelmi kamat igényt érvényesített az alperessel szemben arra hivatkozással, hogy az ingatlan elhagyására volt élettársa magatartása miatt kényszerült.

Az alperes a közös tulajdon megszüntetését nem ellenezte, nyilatkozata szerint magához kívánja váltani a felperes tulajdoni illetőségét, teljesítőképességét azonban nem igazolta. A felperest megillető érték meghatározásánál kérte annak figyelembevételét, hogy a telek vételárának túlnyomó részét saját vagyonából biztosította, az együttélés alatt felmerült építési költségeket keresményéből fedezte, és jelentős értékű beruházást végzett az életközösség megszűnése után.

Az elsőfokú bíróság ítéletében az ingatlan közös tulajdonát megszüntette, a felperes tulajdonaként nyilvántartott $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőséget 120 napon belül fizetendő 9.340.000 forint megváltási ár ellenében az alperes tulajdonába adta. Az illetékes földhivatal megkeresésével rendelkezett a jogváltozás bejegyzéséről. Arra az esetre, ha az alperes a teljesítési határidő alatt nem teljesíti a megváltási ellenértéket, elrendelte az ingatlan árverési értékesítését. Az ingatlan legkisebb árverési vételára 23.880.000 forint, amelyből sikeres árverés esetén a felperest 9.340.000 forint, az alperest 14.540.000 forint illeti, a magasabb árverési vételárból a felek azonos arányban részesednek. Árverés esetén az alperest kötelezte, hogy az ingatlant kiürítve adja az árverési vevő birtokába.

Az alperest 2005. augusztus 18. napjától 2012. május 30. napjáig terjedő időszakra 2.768.625 forint ingatlan többlethasználati díj, és ennek 2008. július 1. napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte.

Az alperest 100.000 forint részperkötség, a feleket az állam javára személyenként 292.800 forint illeték megfizetésére kötelezte. További rendelkezése szerint a felmerült 429.533 forint szakértői díjat a felek azonos arányban viselik.

A meghaladó keresetet, viszontkeresetet elutasította és rendelkezett az előlegezett szakértői költségek visszautalásáról.

Az elsőfokú ítélet indokolása szerint a felperes 4.000.000 forint vételárért adta el a lakásingatlanát, amelyet a felek az építési költségekre fordítottak. A 90-es évek elején az alperes volt házastársától a közös vagyon megosztása címén 1.600.000 forintot vett fel, melynek egy részéből kiegyenlítette adótartozását. Az alperes külön perben ajándék visszakövetelése iránti igényt érvényesített a felperessel szemben. A bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította, mivel az alperes nem bizonyította, hogy a telek vételárát saját vagyonából biztosította, annak fedezete az élettársak közös vagyona volt.

A Ptk. 685/A. §-ára, az 578/G. § (1) bekezdésére utalással, a perben feltárt adatok mérlegelésével az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az életközösség alatt keletkezett vagyonszaporulatban az élettársak közreműködésének aránya azonos mértékű. Egyenértékűnek tekintette a felek saját vagyoni ráfordítását az 1993. évi telekvételnél, illetve az 1999. évi lakásingatlan vételárából.

Az alperes a felperes elköltözése után értéknövelő beruházásokat végzett. Igényes kialakítású kukatárolót, kutya-kennelt, fatárolót létesített, burkolattal látta el a garázs lehajtót, redőnyt, relaxát, klímaberendezést, szilárd tüzelésű kazánt szereltetett, az ablakokat UV szűrővel látta el, kéményt épített, túlnyomó részben elvégezte a felépítmények hőszigetelését és az udvarra tujákat telepített.

Az elsőfokú bíróság a per kezdeti szakaszában igazságügyi ingatlanforgalmi, majd ingatlanforgalmi és építész szakértő bevonásáról határozott. Elfogadta V.O. és dr. R.A. szakértők közös megállapításait tartalmazó 70. és 73. számú együttes véleményekben meghatározott telek és használati díj értékeket, továbbá V.O. 66/II. számú véleménye szerinti 25.600.000 forint teljes beköltözhető forgalmi értéket, amely dr. R.A. szakértő véleménye szerinti 26.820.000 forint forgalmi érték tükrében is helytálló. Az utóbbi szakértő a véleményadás előtt helyszínen nem járt, és a 2006. évi állapotot vette alapul. A felperes a tárgyalás berekesztése előtt az eltérő adatokra is figyelemmel 23.880.000 forintban fogadta el az ingatlan beköltözhető forgalmi értékét. Az elsőfokú bíróság a Pp. 215. §-ára utalással a fenti értékből kiindulva, a jutó értéket ennek fele részében, 11.940.000 forintban határozta meg. Az így megállapított értéket csökkentette az alperes által az életközösség megszűnése után elvégzett beruházások ellenértékével, amelynek mértékét V.O. 66/II. számú véleményben megállapított, a meghallgatása során pontosított 2.600.000 forintban állapította meg. A beruházások elkészültek, a szakértő azok forgalmi értékét helyesen kalkulálta. Ennek megfelelően az elsődleges kereseti kérelem szerint a felperest megillető megváltási ár 9.340.000 forint. A másodlagosan elrendelt árverési értékesítés indoka, hogy az alperes nem igazolta teljesítőképességét.

A perköltség és az illeték viselésére vonatkozó döntés az 1/2008. (V.19.) PK vélemény VIII. g) pontján alapul. Az eljárás elhúzódása az alperes rosszhiszemű pervitelére vezethető vissza, bírói felhívás ellenére késedelmesen terjesztette elő beadványait, és ellentmondó nyilatkozatokat tett. Az elsőfokú bíróság erre tekintettel a Pp. 8. § (5) bekezdésére utalással kötelezte részperköltség megfizetésére.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte annak részbeni megváltoztatásával a megváltási ár 11.940.000 forintra felemelését, az alperes kötelezését 2012. június hó 1. napjától a közös tulajdon megszüntetéséig havi 36.000 forint, az elsőfokú ítélet meghozatalától a jogerős ítélet meghozataláig lejárt 216.000 forint többlethasználati díj és a perrel felmerült költségei megfizetésére.

Érvei szerint az alperes a per alatt álláspontját folyamatosan változtatta, elismert tényeket utóbb tagadott, rosszhiszemű magatartása a per befejezését évekkel hátráltatta. Az elsőfokú bíróság a rosszhiszemű pervitel következményeit perköltség viselésénél nem vonta le. Nem értékelte, hogy az alperes pervesztes lett az ingatlan-nyilvántartási bejegyzéstől eltérő, nagyobb arányú tulajdonjoga megállapítása iránti viszontkereset tekintetében.

A felperes kiindulási alapként dr. **R.A.** szakértő kiegészítő szakvéleménye szerinti jelenlegi, az értéknövelő beruházások nélküli 23.880.000 forint forgalmi értéket fogadta el. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a beruházások nélküli fenti értékből vonta le **V.O.** szakértő által megállapított 2.600.000 forint értéknövekedést téves számítási mód alkalmazásával, a felperest megillető érték csökkentésével. Az értéknövekmény megítélése esetén a helyes számítás szerint a teljes 23.880.000 forint forgalmi értékéből kell levonni a 2.600.000 forint értéknövekményt, így a felperesnek járó érték a 21.280.000 forint különbözet fele része, azaz 10.640.000 forint.

Változatlanul vitatja a beruházások elszámolásának jogalapját, összegszerűségét. A kutya-kennel csak a kutyatartók számára lehet értéknövelő, mások a kennelt értékcsökkentő tényezőnek és lebontandónak tekintik. Meglepő az egy m² nagyságú kukatároló 400.000 forint értéke figyelemmel arra, hogy a szakértő szerint a lakóingatlan négyzetméterenkénti újraelőállítási értéke nem éri el a 250.000 forintot.

Kifogásolta a felhasznált különvagyonok egyenértékűségére vonatkozó megállapítást. Az ajándék visszakövetelése iránti perben hozott jogerős ítélet megállapítása szerint a felek a telek ingatlant az együttélés alatt közös vagyonból vásárolták, így annak megszerzésére az alperes különvagyon nem fordított.

Az elsőfokú bíróság a keresettől eltérően csak ítélete meghozataláig kötelezte az alperest többlethasználati díj megfizetésére.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Indokai szerint a per elhúzódása korábbi jogi képviselőjének magatartására és a felperes túlzott követelésére vezethető vissza. Dr. **R.A.** szakértő a 2006. évi véleményében részben téves adatok alapján 28.300.000 forintban véleményezte a forgalmi értéket. A térmértéket hagyományos mérőeszközzel történt mérés alapján határozta meg, míg **V.O.** szakértő véleménye támadhatatlan lézeres mérési

adatokon alapult. Dr. **R.A.** szakértő véleményével szemben **V.O.** szakértő tételesen kimunkálta a munkálatok értéknövekményét, a másik szakértő szakvéleménye elkészítése után végzett beruházások értékelkedését. Az általa végzett beruházása értéke az elsőfokú bíróság helyes számításának megfelelően, csak a felperes jutó részéből vonható le.

A munkálatok értéknövelő hatását igazolja az ingatlanok értékesítésénél kötelező energia tanúsítvány szükségessége. A német juhász kutyatartás a külterületi ingatlan, az alperes által működtetett gazdasági társaság itt tárolt munkagépeinek megóvásában az őrzés-védelem egyik formája, a kialakított kennel megfelel az állatvédelmi szabályoknak. Az ingatlant hulladékszállító autó nem tudja megközelíteni, ezért az alperesnek a kukatároló felépítésével gondoskodnia kellett a szemét elszállításáig annak megfelelő tárolásáról.

A felek a felperes lakásingatlana eladási árából csak mintegy 1.500.000 forintot használtak fel az építési költségekre, a felperes a további vételárat saját céljaira fordította. A felperes tulajdonaként megvásárolt $\frac{1}{2}$ ingatlanhányad vételárát saját vagyonából az alperes fedezte. A nagyobb tulajdoni hányadra vonatkozó igényének érvényesítése korábbi megfelelő jogi képviselő hiányában vált sikertelenné. A perindítás előtt már vállalta közel az elsőfokú ítélet szerinti érték megfizetését. A felperes keresetében követelését 15.000.000 forintban, az elsőfokú ítélet meghozatala előtt 11.940.000 forintban jelölte meg, így nagyobb arányban pervesztes lett.

A fellebbezés részben alapos.

1. A fellebbezés alaptalanul támadta az élettársak saját vagyonának mértékére, a telek vásárlásra és az építkezésre fordított saját vagyonok egyenértékűségére vonatkozó megállapítást. Az ajándék visszakövetelése iránt indított perben hozott jogerős ítélet indokolása a bíróságot nem köti, nincs akadálya annak, hogy a per során felmerült valamennyi bizonyíték figyelembevételével eltérő tényállást állapítson meg. Az elsőfokú bíróság helyesen vetette össze a felek előadását a per során felmerült valamennyi bizonyítékkal. A Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően megállapított, okszerű és nem iratellenes tényállás az ítéletétablát is köti, annak indokolatlan felülmérlegelése a Pp. bizonyításra vonatkozó szabályát sértené.

2. Az elsőfokú bíróság **V.O.** igazságügyi építész- és ingatlanforgalmi szakértő véleménye alapján helyesen állapította meg, hogy az életközösség megszűnése után az alperes által végzett munkálatok értéknövelő beruházásnak minősülnek és az ingatlan forgalmi értékét 2.600.000 forinttal emelték. Alappal érvelt azzal, hogy dr. **R.A.** szakértő a kiegészítő szakvéleménye előterjesztése előtt újabb helyszíni szemlét nem tartott, az érték meghatározásánál a 2006. évig végzett beruházásokat értékelte. Emellett dr. **R.A.** ingatlanforgalmi szakértő, építész-szakértői kompetenciával, az építészeti kérdések megítéléséhez szükséges szakértelemmel nem rendelkezik.

V.O. szakértő a 60. sorszámú szakvéleményében kifejtette, hogy az ingatlan forgalmi értékén belül tartósan értéknövelő, azaz hasznos, a szokásos piaci értéket növelő beruházás a meglévő felépítményt érintő korszerűsítési és felújítási munka, továbbá a tartós fennmaradást létrehozó beruházás. Az érvényes adójogszabályok, hatósági állásfoglalások szerint az ingatlanok értékesítésekor értéknövelő beruházásnak, a bevételből levonható kiadásnak minősül továbbá az átruházást megelőző két évben állagmegóvás céljából igazoltan elvégzett olyan beruházás, amely az ingatlan értékének 5%-át meghaladja. A meglévő felépítmény korszerűsítését, felújítását jelenti a víz, a csatorna, a gázközmű, illetve a belső hálózat kiépítése, a fűtési rendszer fejlesztése, a központi fűtés kialakítása vagy cseréje, megújuló energiaforrások alkalmazása, az épület hő-, hang- és vízszigetelése, a külső nyílászárók cseréje, a tető cseréje, felújítása, szigetelése. A tartós fennmaradást létrehozó beruházás pedig a rendeltetésszerű tartós használatra alkalmas bővítés, ráépítés, hozzáépítés, és az épület szerkezetét érintő építési engedélyköteles munkák.

Az adott esetben az aggálytalan szakértői megállapítás szerint a meglévő lakóingatlan és a melléképület műszaki állapotának befejezése, a komfort növelése általánosan növelte az ingatlan értékét. A kukatároló a bejárat kapu mellett a kerítéshez épített 20 cm vastag zsalukő falazatos, kőlap burkolattal és ácsolt ajtóval ellátott 1x1,06 méter belméretű betonozott padlós, földem nélküli építmény féltető cserépfedéssel (szakvélemény 16. oldala), amelynek kialakítása többlet ráépítés eredménye volt. A szakértő szóbeli meghallgatásakor is utalt arra, hogy a tároló kivitelezési költsége meghaladta a lakóépület egy m²-re jutó költségét (66. sorsz. jkv.).

A szakértő a hivatkozott írásbeli véleményében megállapította, hogy a garázs lehajtó burkolása, a kutya-kennel létesítése értéknövelő, a külső nyílászárókon végzett korszerűsítés a kategória miatt tekinthető értéknövelő beruházásnak. A klíma telepítése a lakóépület befejező munkájának minősül, ezért növelte az ingatlan értékét. A korábbi gázkazán helyett egy vegyes tüzelésű kazán beállítása komfortnövelő, tehát értéknövelő beruházás. A kertépítés az udvar befejező munkálata, amelynek ugyancsak értéknövelő hatása van. A kéményépítés a fűtőkorszerűsítés részeként, továbbá az épület energetikai komfortnöveléseként emelte az ingatlan értékét. Az eredeti homlokzat vakolat perlit vakolattal készült, az alperes által elvégzett hőtechnikai feljavítás nem vitatható, és értéknövelő beruházásként megtörtént a padlástérben az ásványgyapot beépítése is.

A szakértő megfelelő, számításokkal alátámasztott indokát adta az értéknövekmény forgalmi értékére vonatkozó véleményének. Utalt arra, hogy a beruházások forgalmi értéknövelő hatását műszaki becsléssel jelölte meg, a végösszeget arányosítottan osztotta fel az egyes tételekre. Az arányosítás miatt a beruházások értéknövekménye jelentősen elmarad a tényleges beruházási költségektől.

A fentiekre figyelemmel a felperes fellebbezési érvelése a kellően indokolt, alátámasztott és megalapozott szakvéleménnyel szemben aggályokat nem kelt.

3. A fellebbezés alappal támadta az értéknövelő beruházások elszámolásának módját, ehhez képest a felperest megillető megváltási ellenérték mértékét.

A Ptk. 578/G. § (1) bekezdése szerint az élettársi együttélés alatt a közös gazdálkodás eredményeként a közreműködés arányában megszerzett és az életközösség megszakadásakor meglévő vagyon az élettársak közös tulajdona. Az élettársak tulajdonszerzésére vonatkozó Ptk. szabály alapján tehát az élettársak az életközösség megszűnésekor meglévő vagyoni értékből részesednek olyan mértékben amilyen arányban annak megszerzéséhez a közös, illetve a saját vagyonnal hozzájárultak. Ebből következően az ingatlan közös tulajdonának megszüntetésekor, a megváltási ellenérték meghatározásakor az életközösség megszűnésének időpontjában fennálló vagyoni állapotnak, készletügyi foknak megfelelő jelenlegi forgalmi értéket kell alapul vennie. Az élettárs e forgalmi értékből részesíthető a megszűnő tulajdoni hányadának megfelelő ellenértékben. Az életközösség megszűnése után végzett munkálatok eredményeként előállt értéknövekmény pedig a beruházást végző volt élettárs polgári jogi értelemben vett tulajdona.

A felperes következetesen arra hivatkozott, hogy az életközösség megszűnése után végzett alperesi munkálatok nem eredményeztek értéknövekedést. Erre figyelemmel fogadta el a teljes ingatlan forgalmi értékét 23.880.000 forintban. A jogerős ítélet az elsőfokú ítélettel egyezően megállapította, hogy az alperes az élettársi kapcsolat megszűnése után 2.600.000 forint értékű beruházást végzett. Így az életközösség megszűnéskori állapotnak megfelelő jelenlegi beköltözhető forgalmi érték 21.280.000 forint (23.880.000-2.600.000), amelyből a felperest a bejegyzett $\frac{1}{2}$ arányú tulajdonjoga megszűnésére tekintettel 10.640.000 forint megváltási ellenérték illeti. Az ítéltábla ennek megfelelően módosította az ingatlan árverési értékesítése esetére a legkisebb árverési vételárat, és ebből a feleknek járó rész mértékét.

4. Fellebbezés nem érintette az alperest 2005. augusztus 18. napjától terhelő többlethasználati díj jogalapját, a havi, továbbá az elsőfokú ítélet meghozataláig lejárt és hátralékos díj összegszerűségét. Az ítéltábla a keresettel egyezően kötelezte az alperest a jövőben esedékes, a közös tulajdon megszüntetéséig járó havi többlethasználati díj megfizetésére. Az alperest a fellebbezési eljárásban előterjesztett kérelem alapján marasztalta a jogerős ítélet meghozataláig lejárt többlethasználati díjtartozásban, és ennek a középátlagos időponttól számított, a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamatában.

5. A fellebbezési érveléssel szemben az alperes nem terjesztett elő viszontkeresetet a bejegyzettől eltérő tulajdonjoga megállapítására. A felperes ezért az alaptalan viszontkeresetre hivatkozással perköltség igényt alappal nem érvényesíthet.

A Pp. 81. § (1) bekezdésével összhangban, az 1/2008. (V.19.) PK vélemény VIII. g) pontja a közös tulajdon megszüntetésére a perköltségviselés kivételes szabályának alkalmazását írja elő, mely szerint a készkiadások megosztása mellett a felek költségeiket maguk viselik. Ennek megfelelően, az elsőfokú ítélettel egyezően, a felek a közös tulajdon megszüntetése iránti kereseti kérelem perértéke után

számított 560.400 forint kereseti illetéket és a szakértői költségeket azonos arányban viselik.

Az alperes fellebbezéssel nem támadta a felperes javára megítélt, helyesen a Pp. 81. § (2) bekezdésén alapuló 100.000 forint perköltséget. Az alperes pernyertességtől független marasztalásának mértéke arányban áll azzal a felesleges költséggel, amelyet az alperes, illetve korábbi jogi képviselője az elsőfokú ítélet szerinti eljárásával a felperesnek okozott.

A felperes fellebbezése annyiban alapos, hogy a többlethasználati díj követelés tekintetében a perköltség viselésére a Pp. általános perköltség viselési szabályai irányadók. A felperes keresete eredményre vezetett, ezért az alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, a 4/A. § (1) bekezdése szerint 420.000 forint perérték után köteles a felperes részére további 21.000 forint ügyvédi munkadíj, 5.670 forint áfa, összesen 26.670 forint perköltség, és az állam javára 25.200 forint kereseti illeték megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla a kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

A fellebbezés értéke 2.600.000 forint, így az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján számított, a felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték 208.000 forint. Az ítéltábla a fellebbezési illeték és a másodfokú perköltség viseléséről a Pp. 239. §-a szerint irányadó Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott, miután a felek pernyertességének, pervesztességének aránya azonos mértékű.

Budapest, 2012. november 13.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Hegedűs Mária s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
Szigeti Krisztina
írnok